

[Ingerlise Koefoed]

et beslutningsforslag. Det vil sige, at enkeltdele inden for beslutningsforslaget selvfølgelig skulle diskuteres og skal diskuteres, for man ender med at lave det til et lovforslag, hvad jeg regner med og håber at man kommer til.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at det har glædet mig og stadig væk glæder mig meget, at man nu endelig er begyndt at diskutere forskningsbibliotekerne, og jeg er ikke enig, når fru Mette Groes siger, at vi ikke her diskuterer forskningsbibliotekernes mål og midler. Det gør vi. Vi diskuterer, at der skal flere midler til. Vi diskuterer, at der skal en eller anden form for centralisering til.

Vi er ikke gået i detaljer med, hvem der skal sidde og lede dette centralorgan, hvem der skal lede forskningsbiblioteksrådet; vi har ikke villet lægge spændetrøje på ministeren, som hr. Povl Brøndsted siger. Tværtimod har vi i forslaget indbygget nogle ministerbemyndigelser, fordi vi ikke mener, det er vores opgave at lægge spændetrøje om enkeltproblemer.

Men jeg mener altså, at det haster. Jeg mener ikke, at vi kan vente år og dag, og jeg håber, at afgørelsen om rigsbibliotekembedet og hele diskussionen om, hvordan vi kommer videre med centralorganet, altså kan fortsætte meget hurtigt, for vi må gøre noget ved forskningsbibliotekerne nu, vi må have skabt nogle meget klare bestemmelser for den del af deres virksomhed, som drejer sig om løsningen af de fælles problemer, og vi må altså også fortsat skabe det økonomiske grundlag både for løsningen af dem og for løsningen af den helt umulige materialesituation.

Jeg vil gerne til sidst i denne omgang sige, at hvis Danmark skal kunne leve op til sit ry som et land med et højt niveau i uddannelse og forskning, hvis vi skal kunne styrke den demokratiske udvikling, den fri uddannelse, meningsdannelsen, de humanistiske ideer og udviklingen af erhvervsliv og teknik, så kan vi altså ikke undvære forskningsbiblioteker, som er veludstyrede med bøger, tidsskrifter og andre materialer, og som har et katalogiserings- og litteratursøgningsapparat, som sætter dem i stand til hurtigt at finde frem til den relevante viden på dansk og på fremmede sprog, og fra hvilke biblioteker man kan skaffe brugerne denne viden.

Folkebibliotekerne kan gøre meget, og jeg er bange for, at hr. Poulsgaard har ret, når han siger, at folkebibliotekerne er ved at udvikle sig hen i retning af det lovforslag, som hr. Poulsgaard fremsatte her i efteråret, men jeg vil gøre alt, hvad jeg kan, for at det ikke skal blive virkeliggjort, for folkebibliotekerne kan stadig kun gøre meget, hvis de får bevillinger og personale og materialer til det, men de kan ikke klare det hele, og de skal ikke klare det hele. Det kan kun klares ved, at begge bibliotekssektorerne er veludbyggede og nemme at få hjælp fra, og som tingene har udviklet sig, har forskningsbibliotekerne jo i det store og hele være tvunget til at hinke bagefter; den tilstand skulle vi altså ændre.

Dette forslag var et beskedent forsøg på at rette op på nogle af de mest iøjnefaldende svagheder i organisationen og økonomien. Jeg går ned herfra med håb om, at dette forslag har givet inspiration til virkelig at gøre noget ved nogle af de store problemer.

(Kort bemærkning).

Povl Brøndsted (V):

Jeg kan ikke stå for fristelsen til at udtrykke min glæde over, at fru Ingerlise Koefoed vejrer morgenrøde under denne regering på et af hendes kære områder. Jeg synes, det er værd at bemærke, at der altså skulle et regeringsskifte til, før fru Ingerlise Koefoed kunne begynde at føle sig tryk ved, at der nu sker noget også inden for forskningsbiblioteksområdet sådan som på så mange andre områder.

Jeg mener ikke, at forslaget er overflødigt i den henseende, at det har været med til at skabe debat, og jeg synes, at SF skal have den ros, at SF har været med til det, men først og fremmest er det vel nok forskningsbibliotekerne selv, der har været særdeles aktive. Det har vi alle sammen lært af, og derfor er debatten kommet til at dreje sig meget om forskningsbibliotekerne.

Jeg tror også, at debatten er med til at skubbe på, og når jeg siger, det er overflødigt, er det kun ud fra den vurdering, at jeg synes, ministeren har lovet så meget, har stukket hovedet så langt frem i hele denne sag både i forbindelse med førstebehandlingen af lovforslag nr. L 134 og i et par andre relationer og så igen her i dag, at der ikke er nogen grund til at vedtage et forslag for at få